

РЕШЕНИЕ

№ 8020

гр. София, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8126** по описа за **2023** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по жалба на Директора на РИОСВ – С. срещу Решение от 26.05.2023г. постановено по НАХД № 2567/2023г. на СРС, 11 състав, с което е отменено издаденото от касатора наказателно постановление № 188/12.12.2022г., с което на основание чл.128в от Закон за биологичното разнообразие (З.) на А. Е. Т. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл.10, ал.1 от Наредба за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони, Приета с ПМС № 201 от 31.08.2007 г., обн., ДВ, бр. 73 от 11.09.2007 г., в сила от 11.09.2007 г. – Наредбата.

Касаторът поддържа, че решението е неправилно и необосновано. Поддържа, че релевантните факти не са спорни, а и се установяват от представените писмени доказателства, че именно А. Е. Т. е изградил процесната ограда в защитена територия, без да подаде уведомление за инвестиционното намерение. Именно липсата на подадено уведомление е основание за ангажиране на административнонаказателната му отговорност, което е станало при спазване на административнопроизводствените правила. Оспорва извода на СРС, че са допуснати съществени нарушения, които са ограничили правото на защита на санкционираното лице. Прави искане за отмяна на решението и постановяване на ново, с което НП да бъде потвърдено.

Касационната страна – А. Е. Т. оспорва жалбата.

Прокурорът от С. градска прокуратура изразява становище, че жалбата е неоснователна, а решението следва да бъде оставено в сила.

Административен съд – София-град, 5 касационен състав, като обсъди посочените в жалбата касационни основания и доказателствата по делото, и след като извърши служебно проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 и 2 АПК, в касационното производство съдът се произнася служебно по валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав приема, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо.

По отношение наведените пороци за неговата неправилност, съдът намира следното:

С процесното наказателно постановление, на А. Е. Т. е наложено административно наказание за това, че не е внесъл в РИОСВ – С. уведомление за инвестиционно намерение – строеж на ограда, за извършваните дейности в имот с идентификатор 61100.5.137, обл. Софийска, общ. Г., землището на [населено място]. Посочено е, при направена проверка е констатирано, че в имота има изградено оградно съоръжение, а имотът е предоставен на А. Е. Т., съгласно сключен договор за наем. Констатирано е също, че имотът попада в защитени зони по смисъла на Закона за биологичното разнообразие, с оглед на което е нарушена разпоредбата на чл.10, ал.1 от цитираната по-горе наредба, което е основание по чл.128в от З. за налагане на глоба.

От събраните пред СРС писмени и гласни доказателства се установява, че на 30.03.2022г. е извършена проверка на терени находящи се в землището на [населено място], за което е съставен Констативен протокол № ПД-ДД-17/30.03.2022г. от служители в отдел ПД на РИОСВ – С., приложен по делото. На терен е установена ограда с дължина от 5430 линейни метра и площ 176,3 хектара. Същата се състои от метален портал и от двете страни на портала – ограда от метални колове забити в земята и закрепена за тях телена мрежа вкопана в земята с височина около 2 м. Телената ограда е дублирана с електропастир от вътрешната страна и от бодлива тел (многоредна) от външната страна.

Не е спорно по делото, а и от приетото пред СРС писмо от ТП Д. „Г.“ се установява, че заграденият имот е предоставен за ползване на А. Е. Т. по силата на договор за наем № 76/03.12.2021г. (приложен), както и, че теренът изцяло попада в защитени зони, включени в екологичната мрежа „Натура 2000“, конкретно защитена зона BG0001040 „З. С. планина и Предбалкан“ и защитена зона BG0002005 „Понор“.

От приетата като писмено доказателство в касационното производство жалба адресирана до АССО, подадена от А. Е. Т. срещу заповед № Д-05/14.06.2022г. на директора на РИОСВ – С., е видно и, че жалбоподателят изрично признава, че е изградил процесната ограда с цел опазване на отглежданите от него животни – коне.

Настоящата инстанция намира, че така установените обстоятелства са основание за ангажиране административнонаказателната отговорност на А. Т. за описания състав на нарушението в издаденото срещу него НП.

Съгласно легалното определение на понятието дадено в § 1, т.17 от ДР на Закон за

опазване на околната среда (ЗООС), „Инвестиционно предложение“ е: а) предложение за извършване на строителни работи или изграждане на инсталации или схеми, б) друга намеса в естествената околна среда и ландшафта, включително добив на полезни изкопаеми. Изграждането на ограда (плътна или лека) представлява извършване на строителни работи по смисъла на § 5, т.38 от ДР на ЗУТ, в този смисъл изграждането на ограда в защитени територии представлява „инвестиционно предложение“ по смисъла на §1, т.17 от ДР на ЗООС. Планове, програми, проекти и инвестиционни предложения, които не са непосредствено свързани или необходими за управлението на защитените зони и които поотделно или във взаимодействие с други планове, програми, проекти или инвестиционни предложения могат да окажат значително отрицателно въздействие върху защитените зони, се подлагат на оценка за съвместимостта им с предмета и целите на опазване на съответната защитена зона – чл.31, ал.1 З., като по отношение на плановете, програмите и инвестиционните предложения, попадащи в обхвата на ЗООС, оценката се извършва чрез процедурата по екологична оценка, съответно чрез процедурата по оценка на въздействието върху околната среда по реда на ЗООС и при спазване на специалните разпоредби на този закон и наредбата по чл. 31а – чл.31, ал.4 З.. Разпоредбата на чл.10, ал.1 от цитираната Наредба, предвижда възложителят на плановете, програми, проекти или на инвестиционни предложения да уведомява на най-ранен етап компетентния орган по чл. ба за своето намерение чрез уведомление, което съдържа данни съгласно приложение № 2 (част А - за плановете, програми и проекти, част Б - за инвестиционни предложения). В конкретния случай, установено е по делото, че инвестиционното предложение – ограда с портална врата, е извършено от/по възложение на А. Е. Т., който обаче, не е изпълнил задължението си предвидено в чл.10, ал.1 от Наредбата да уведоми РИОСВ на най-ранния етап за намерението си за извършване на строителни дейности в защитената територия. С неговото бездействие е осъществен съставът на административното нарушение и е основание по чл.128в З. за налагане на административно наказание.

Настоящата инстанция намира, че издадените АУАН и НП отговарят на законоустановените изисквания за форма и мотивираност на административния акт. Същите съдържат ясно и конкретно описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и законовите разпоредби, които са нарушени, които съответстват на посочените обстоятелства. Всички елементи от фактическия състав на нарушението са описани в НП, поради което и то отговаря на изискванията на чл.57, ал.1 ЗАНН. При издаването му са спазени административнопроизводствените правила като е дадена възможност на санкционираното лице да се запознае с констатациите на проверяващите и да взема становище, като самият АУАН е подписан от нарушителя без възражения. Наложенията глоба е в рамките на законоустановения размер по чл.128в З. и е съобразена с вида и тежестта на нарушението.

По тези съображения настоящата инстанция приема, че оспореното НП е издадено в съответствие с процесуалните правила и при наличие на материалноправните предпоставки. Същото е било неправилно отменено по жалбата на А. Е. Т., с оглед на което решението на СРС следва да бъде отменено по касационната жалба и вместо него бъде постановено ново за потвърждаване на НП.

При този изход на делото на основание чл.63, от ЗАНН, вр. чл.143, ал.3 АПК право на разноси има АНО, но такива не следва да се присъждат, тъй като не се претендират.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд –
София-град, Пети касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 26.05.2023г. постановено по НАХД № 2567/2023г. на СРС, 11
състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 188/12.12.2022г. издадено от
директора на Регионална инспекция по околната среда и водите - С..

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.